

Ludvig Anton Engebretsen er født 29.03.1890 på Rodeløkka, Kristiania og døde 01.05.1948 i Oslo.

Han var meget musikalsk, spilte i militærmusikken, på fritiden sammen med kamerater i bakgårdene eller på Folkekinoen i Kristiania. Som ung arbeidet han ved Norsk naglefabrikk, senere ved Sporveien som buss-sjåfør. Som yngstemann av to brødre tok han vare på og forsørget sin mor som ble enke året etter at han var født. I årene 1914-18 fikk han også egen familie med 2 døtre og en sønn som også var en habil trekkspiller (kjent som Odvar "Tommer'n" Engebretsen 1918 - 1993).

Vi har funnet gamle medaljer som Ludvig var innehaver av:

Norgesmesterskapet 1912	1.pr. 1.kl.
Norgesmesterskapet 26.12.1913	1.pr.
Landsk. i Kristiania 03.03.1912	1pr. 1.kl.
Trækspillkonkuransen 27.04.1913	1.pr. 1.kl.
Bøndernes Hus 22.09.1918	1.pr.1.kl.
Norges Trækspilorden 1922	

Folkekinematografen og Trekkspilling

På hjørnet av Brugata og Storgata lå så vår egen kino, Folkekinematografen. Et annen-etasjes lokale med oppgang fra Brugata. Den ble startet 2. juni 1906, og fikk så snart sommervarmen hadde gitt seg, et utmerket besøk. Vi var en av de første som begynte med trekkspillmusikk i pausene. Navn som Ludvig Engebretsen, Hans Erichsen og Nicolai Steffensen, var meget populære i den tid. Vårt lokale lå således at vi måtte lufte i pausene ved å svinge opp et av de store vinduene ut mot gaten. Dette var påbud fra helserådet. Men da vi begynte med trekkspillmusikk i pausene, samlet dette en masse tilhørere utenfor på gata. Ofte så meget at sporvegstrafikken i Brugata ble hindret. Og så kom politiet. «Lukk igjen vinduet», sa politiet. «Lukk opp vinduet,» sa Helserådet. Hvem skulde vi lystre. Vi så naturligvis vår fordel i å lystre Helserådet, da trekkspillet og folkeansamlingen selvfølgelig trakk hus. Men det ble vekslert atskillige skarpe replikker mellom de to etater i anledning dette vinduet. Det var moro å drive kino i den tiden. Lørdager og søndager var det å fylle og tømme lokalet hver halvtime. Programmet som bestod av 7—8 forskjellige nummer var sjelden over et hjul, ca. 400 meter. Og dette hjulet gjaldt

Fort. side 14.

Ludvig Engebretsen